

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-282/2026 din 17 septembrie 2026 **cu privire la examinarea contestației formulate de Aliona Palamari împotriva** **Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-23/2026 din 13.03.2026, emisă în** **privința procurorului Inga Furtună**

Președintele ședinței: Dumitru Obadă

Membrii Consiliului prezenți: Mariana Cherpec, Eduard Panea, Elena Roșior, Svetlana Balmuș, Andrei Cebotari, Mihail Sorbala, Sergiu Caraman

Membrul-raportor: Elena Roșior

Examinând în ședință publică, în procedură scrisă, contestația formulată de Aliona Palamari, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-23/2026 din 13.03.2026, emisă în privința procurorului Inga Furtună, audiind informația prezentată de doamna Elena Roșior, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele și parcursul procedural

1. La 15.05.2025, la Consiliul Superior al Procurorilor a fost înregistrată sesizarea Alionei Palamari privind modul în care procurorul în Secția urmărire penală a Procuraturii Generale, Inga Furtună, a examinat plângerea sa din 15.04.2025. Sesizarea a fost înregistrată la Inspecția procurorilor la 26.05.2025 cu nr. 100s/25 și repartizată inspectorului Igor Eșanu prin Dispoziția nr. 92 din aceeași dată.

2. Autoarea sesizării a arătat că, prin plângerea transmisă Procuraturii Generale la 15.04.2025, solicitase preluarea cauzei penale nr. xxxxxxxxxx din gestiunea Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani, precum și verificarea legalității acțiunilor de urmărire penală și a învinuirii înaintate. În susținerea cererii, invocase pretinse neregularități ale urmăririi penale și lipsa suportului probator al acuzației formulate împotriva sa.

3. În privința procurorului Inga Furtună, Aliona Palamari a reclamat modul de soluționare a acestei plângeri. Ea a susținut că răspunsul primit la 07.05.2025 se limita la informarea despre trimiterea dosarului în instanță și nu examina fondul obiectiilor sale. A invocat depășirea termenului de 15 zile, lipsa unei soluții procesuale motivate și neîndeplinirea obligației de examinare a cererilor potrivit competenței, apreciind că aceste omisiuni îi afectaseră dreptul la apărare și accesul la un remediu efectiv.

4. În virtutea prevederilor art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor pentru examinare.

Constatările Inspecției procurorilor

5. În rezultatul verificării efectuate, prin decizia din 30.05.2025, Inspecția procurorilor a dispus respingerea ca vădit neîntemeiată a sesizării înaintate de către doamna Aliona Palamari, pe faptul pretinselor acțiuni/inacțiuni ilegale comise de

către procurorul în Secția urmărire penală a Procuraturii Generale, Inga Furtună, pe motivele expuse în rubrica *concluzie* a deciziei.

6. În cadrul verificării prealabile, inspectorul a constatat că sesizarea cuprindea datele de identificare ale autoarei, era redactată în limba română și semnată, fiind respectate cerințele de formă și conținut prevăzute la pct. 125 din Regulamentul Inspecției. Examinarea a vizat obiectul plângerii din 15.04.2025 și soluția comunicată de procuror asupra solicitării de retragere a cauzei penale din gestiunea procuraturii teritoriale.

7. Inspecția s-a raportat la răspunsul nr. 11-138/25-1883 din 25.04.2025, în care procurorul Inga Furtună indicase că dosarul fusese expediat în instanța de judecată la 18.04.2025 și că, în aceste condiții, nu existau temeiuri pentru intervenția Procuraturii Generale. Inspectorul a pus această împrejurare în legătură cu art. 297 alin. (4) din Codul de procedură penală, referitor la soluționarea de către instanță a cererilor, plângerilor și demersurilor înaintate după trimiterea cauzei în judecată.

8. În baza acestor elemente, Inspecția a apreciat că reproșurile autoarei derivau din activitatea decizională și procesuală a procurorului, în legătură cu răspunsul oferit, și nu descriau fapte ce puteau fi încadrate în abaterile disciplinare prevăzute de art. 38 din Legea nr. 3/2016. Considerând incident art. 44 alin. (3) din aceeași lege, inspectorul a dispus respingerea sesizării la etapa verificării prealabile, precum și comunicarea deciziei autoarei, cu indicarea metodei de contestare.

9. Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, Aliona Palamari, la data de 09.06.2025, a depus o contestație prin care a solicitat anularea deciziei și verificarea fondului sesizării, invocând în special faptul că plângerea din 15.04.2025 preceda trimiterea dosarului în judecată, precum și lipsa unei soluții procesuale motivate și comunicarea tardivă a răspunsului.

Constatările Colegiului de disciplină și etică

10. Prin Hotărârea nr. 3-23/2026 din 13.03.2026, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația și a menținut decizia Inspecției procurorilor din 30.05.2025. Colegiul a identificat drept obiect al criticilor neemiterea unei ordonanțe asupra cererii, pretinsa depășire a termenului de 15 zile, neexaminarea fondului plângerii și afectarea dreptului la apărare și la un remediu efectiv.

11. În referința din 09.02.2026, adresată Colegiului de disciplină și etică, procurorul Inga Furtună a solicitat respingerea contestației. Ea a arătat că adresarea fusese înregistrată la Procuratura Generală la 16.04.2025 și repartizată pentru examinare la 18.04.2025, iar răspunsul fusese emis și, potrivit afirmației sale, expediat la 25.04.2025. Procurorul a susținut că, după trimiterea dosarului în instanță, nu mai exista posibilitatea preluării lui din gestiunea procuraturii teritoriale și că răspunsul explicativ nu limita exercitarea apărării în procesul penal.

12. În motivarea soluției, Colegiul a raportat aceste critici la explicațiile procurorului și la situația procesuală a cauzei penale, reținând că, la momentul examinării adresării în cadrul Procuraturii Generale, urmărirea penală era finalizată, iar dosarul fusese trimis în instanță. Din această perspectivă, a considerat că nu mai putea fi pus în aplicare mecanismul retragerii cauzei din gestiunea procuraturii teritoriale, invocând art. 297 alin. (4) din Codul de procedură penală.

13. În privința răspunsului din 25.04.2025, Colegiul a apreciat că acesta explica împrejurările procesuale care împiedicau intervenția solicitată Procuraturii Generale. Colegiul a considerat că dezacordul cu soluția astfel comunicată nu

demonstra, prin el însuși, o abatere disciplinară și că materialele examinate nu confirmau încălcări procesuale în conduita procurorului legată de formularea răspunsului.

14. Colegiul a subliniat că angajarea răspunderii disciplinare presupune întrunirea elementelor obiective și subiective ale abaterii, pe care nu le-a identificat în faptele reclamate. A apreciat verificările Inspecției ca suficiente pentru evaluarea conduitei procurorului și a conchis că argumentele contestației nu justificau anularea deciziei de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată.

15. În consecință, Colegiul de disciplină și etică a concluzionat că faptele descrise de autorul sesizării nu sunt de natură a angaja răspunderea disciplinară a procurorului Inga Furtună, întrucât nu sunt întrunite elementele abaterilor disciplinare.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

16. La data de 20.03.2026, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația depusă de Aliona Palamari împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-23/2026 din 13.03.2026, prin care s-a solicitat anularea hotărârii Colegiului și a deciziei Inspecției, cu remiterea materialelor pentru examinarea fondului sesizării disciplinare.

17. În susținerea poziției sale, Aliona Palamari a invocat că art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 a fost aplicat greșit, deoarece sesizarea vizează obligații profesionale concrete: examinarea cererii, respectarea termenului și emiterea actului procesual. Ea afirmă că art. 297 alin. (4) din Codul de procedură penală nu exonera procurorul de examinarea unei plângeri depuse anterior trimiterii cauzei în instanță și că Inspecția și Colegiul nu au analizat distinct aceste critici.

18. De asemenea, s-a invocat lipsa motivării efective, cu trimitere la art. 16, 118 și 120 din Codul administrativ, indicarea eronată a anului 2024 în parcursul procedural și pretinsa incompatibilitate dintre mențiunile referitoare la ședința publică și procedura scrisă. Ea consideră că aceste deficiențe justifică reluarea verificărilor disciplinare.

19. Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

20. Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

21. *Contestatoarea Aliona Palamari* nu a prezentat Consiliului probe noi.

22. *Procurora Inga Furtună* la 27.04.2026 a prezentat o referință în care a menținut integral poziția exprimată anterior în fața Colegiului de disciplină și etică, solicitând respingerea contestației înaintate de Aliona Palamari și menținerea actelor

contestate. Suplimentar, a precizat că art. 274 din Codul de procedură penală nu era incidentă ordinea juridică, iar termenul de examinare fusese respectat, răspunsul fiind expediat la 25.04.2025 pentru cererea înregistrată la 16.04.2025. A reiterat că trimiterea cauzei în judecată excludea retragerea acesteia de către Procuratura Generală, obiecțiile privind învinuirea urmând a fi examinate de instanță. Ca element nou, a invocat sentința din 02.04.2026, prin care procesul penal a fost încetat deoarece fapta constituia contravenție, fiind aplicată o amendă de 3.000 lei. În opinia sa, examinarea judiciară confirmă posibilitatea contestatarii de a-și exercita dreptul la apărare și la un remediu efectiv.

23. *Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Igor Eșanu*, a prezentat o referință în care a solicitat respingerea contestației și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-23/2026 din 13.03.2026. Inspectorul a apreciat că Aliona Palamari a respectat termenul de contestare și are calitatea de titular al contestației, fiind autoarea sesizării disciplinare. Cu privire la fondul contestației, inspectorul a susținut că argumentele acesteia reiau, în esență, nemulțumirea față de modul în care procurorul Inga Furtună a soluționat cererea de retragere a cauzei penale nr. xxxxxxxxxx din gestiunea procuraturii teritoriale, fără a indica fapte care să constituie abateri disciplinare. Invocând art. 297 alin. (4) din Codul de procedură penală, acesta a arătat că, la data răspunsului din 25.04.2025, cauza fusese deja trimisă în instanță. În opinia inspectorului, răspunsul explica împrejurările care împiedicau intervenția solicitată Procuraturii Generale și îndruma contestatoarea să adreseze instanței competente obiecțiile privind învinuirea. Referitor la critica privind motivarea hotărârii Colegiului, inspectorul a apreciat că aceasta cuprinde descrierea procedurii, constatările și temeiurile de fapt și de drept ale soluției. În privința incoerențelor cronologice și a formulărilor contradictorii semnalate de contestatoare, acesta a susținut că ele nu afectează fondul cauzei și a invocat posibilitatea corectării erorilor materiale de către autoritatea emitentă, potrivit art. 131 alin. (3) din Codul administrativ.

24. În cadrul examinării au fost prezentate următoarele materiale relevante: sesizarea din 15.05.2025 și contestațiile din 09.06.2025 și 20.03.2026 depuse de Aliona Palamari, plângerea din 15.04.2025 și corespondența privind înregistrarea ei, răspunsul nr. 11-138/25-1883 din 25.04.2025, decizia Inspecției din 30.05.2025, Hotărârea Colegiului nr. 3-23/2026 din 13.03.2026, referința procurorului Inga Furtună din 09.02.2026, copia rechizitoriului și scrisoare de expediere a cauzei penale în instanță. Actele penale sunt relevante aici pentru obiectul cererii și parcursul dosarului, fără a se prelua drept fapte stabilite acuzațiile penale.

III. Aprecierea Consiliului Superior al Procurorilor

25. Competența Consiliului de a examina contestația împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică rezultă din art. 70 alin. (1) lit. f) și art. 86 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. În urma examinării contestației, Consiliul poate menține hotărârea contestată sau o poate casa și adopta o nouă hotărâre prin care soluționează cauza.

26. Contestația este formulată de titularul dreptului de contestare, este semnată și a fost depusă în interiorul termenului de 15 zile lucrătoare prevăzut de art. 85 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură. Prin urmare, Consiliul constată că sunt întrunite condițiile pentru examinarea contestației în fond.

27. Problemele de fapt și de drept care trebuie soluționate sunt dacă procurorul Inga Furtună a lăsat neexaminată plângerea depusă înainte de trimiterea dosarului în instanță, dacă forma și motivarea răspunsului din 25.04.2025 și intervalul până la comunicarea lui relevă o încălcare imputabilă disciplinar și dacă modul de examinare de către Inspecție și Colegiu impune verificări suplimentare. Consiliul verifică aceste reproșuri distinct de legalitatea învinuirii formulate împotriva Alionei Palamari.

28. În examinarea contestației, Consiliul va distinge între existența unor eventuale neregularități în modul de examinare sau comunicare a plângerii și existența elementelor unei abateri disciplinare imputabile procurorului. Astfel, constatarea unei deficiențe de ordin procedural nu conduce, prin ea însăși, la angajarea răspunderii disciplinare, fiind necesară verificarea caracterului imputabil al conduitei, a formei vinovăției prevăzute de lege și a celorlalte elemente ale abaterii disciplinare. În acest cadru, fiecare dintre criticile formulate va fi analizată prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei și la probele administrate.

29. Din analiza materialelor cauzei rezultă că o parte dintre susținerile contestatoarei vizează aspecte care pot fi apreciate sub aspectul regularității examinării și comunicării plângerii. Aceste împrejurări trebuie însă delimitate de problema distinctă a răspunderii disciplinare. Prin urmare, Consiliul va verifica, pentru fiecare dintre reproșurile formulate, dacă există o abatere disciplinară prevăzută de lege și dacă aceasta poate fi imputată procurorului în forma de vinovăție cerută de lege.

30. Cadrul normativ incident este constituit de art. 5 lit. l), art. 6 alin. (3) lit. a) și c), art. 36 alin. (2), art. 38, art. 38¹ și art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016, de prevederile Codului de procedură penală privind examinarea cererilor și plângerilor și de regulamentele Inspecției, Colegiului și Consiliului. Obligația examinării cererilor în limitele competenței nu dispăre prin simpla schimbare a etapei procesuale, or conținutul măsurilor ce pot fi dispuse depinde însă de competența existentă la momentul soluționării.

31. Art. 36 alin. (2), coroborat cu art. 38¹ din Legea nr. 3/2016, condiționează răspunderea disciplinară de intenție sau neglijență gravă. Aceasta din urmă presupune o lipsă de previziune inexplicabilă pentru un profesionist în drept, raportată la împrejurările concrete. Pentru reproșul de întârziere, art. 38 lit. b) cere, în plus, ca nerespectarea termenului să fie imputabilă procurorului și lipsită de o justificare rezonabilă. O soluție discutabilă ori o neregularitate de formă nu înlocuiește verificarea acestor condiții. În același timp, caracterul procesual al conduitei nu o exclude, prin el însuși, din sfera controlului disciplinar.

32. Art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 permite respingerea ca vădit neîntemeiată a sesizării care nu prezintă fapte cu relevanță disciplinară. Această verificare prealabilă nu poate fi înlocuită cu afirmația că orice nemulțumire față de un act procesual este străină materiei disciplinare. În speță, trebuie examinate conținutul răspunsului, cronologia și efectele concrete invocate, pentru a stabili dacă există temei pentru verificarea fondului sesizării.

33. Din materialele examinate, Consiliul reține următoarele circumstanțe de fapt: plângerea a fost transmisă electronic la 15.04.2025 și înregistrată, potrivit referinței procurorului, la 16.04.2025. Ea urmărea preluarea dosarului de la procuratura teritorială și verificarea învinuirii. Rechizitoriul și scrisoarea de însoțire a dosarului sunt datate din 18.04.2025, iar scrisoarea de expediere a procurorului de

caz din 24.04.2025 confirmă expedierea cauzei în instanță la 18.04.2025. Răspunsul procurorului Inga Furtună poartă data de 25.04.2025.

34. Înscrișul nr. 11-138/25-1883 din 25.04.2025 se apreciază ca fiind pertinent și concludent pentru stabilirea conduitei reproșate, deoarece redă solicitările identificate de procuror, situația procesuală avută în vedere și motivul neintervenirii Procuraturii Generale. El confirmă existența unui răspuns scris și motivarea acestuia prin trimiterea dosarului în instanță.

35. Cu privire la argumentul potrivit căruia plângerea nu a fost examinată în termenul de 15 zile, Consiliul reține că răspunsul este datat 25.04.2025, în interiorul intervalului invocat de contestatoare. Afirmatia din contestația inițială că răspunsul ar fi fost emis abia la 07.05.2025 confundă emiterea cu primirea lui.

36. Copia plicului anexată sesizării poartă data poștală 06.05.2025, iar contestatoarea indică primirea la 07.05.2025. Acest înscriș susține critica privind intervalul de comunicare și nu permite preluarea necondiționată a afirmației procurorului că răspunsul a fost expediat la 25.04.2025, însă nici nu poate fi reținut ca probă pentru demonstrarea unei încălcări.

37. Nici dacă este apreciat în raport cu data primirii indicate de contestatoare, acest interval nu este suficient pentru a stabili o întârziere săvârșită de Inga Furtună cu intenție ori din neglijență gravă. Plicul documentează operațiunea poștală, fără să identifice momentul predării răspunsului de către procuror pentru expediere sau persoana responsabilă de parcursul ulterior. Materialele nu relevă reținerea intenționată a răspunsului de către procuror, întârzieri repetate ale acesteia ori pierderea unui drept procesual determinat din cauza comunicării la 07.05.2025. Concluzionând cele menționate, nu se constată prezența elementelor necesare pentru constatarea unei abateri disciplinare în acțiunile deplânse de către contestatară.

38. Referitor la susținerea privind neexaminarea plângerii anterior trimiterii cauzei în instanță, Consiliul constată că obiecția este întemeiată sub aspect factual: plângerea din 15.04.2025 precedă trimiterea cauzei în instanță din 18.04.2025. În consecință, art. 297 alin. (4) din Codul de procedură penală, care reglementează situația cererilor, plângerilor și demersurilor înaintate după trimiterea cauzei în judecată, nu poate constitui, prin el însuși, temei pentru justificarea neexaminării unei plângeri depuse anterior acestui moment. Constatarea acestei împrejurări nu este însă suficientă pentru stabilirea unei abateri disciplinare. Pentru angajarea răspunderii disciplinare este necesar să se stabilească nu doar existența unei eventuale neregularități în modul de examinare a plângerii, ci și caracterul imputabil al conduitei procurorului și existența formei de vinovăție prevăzute de lege.

39. Din actele examinate nu rezultă însă că procurorul Inga Furtună a determinat sau a amânat în mod nejustificat momentul trimiterii cauzei în instanță ori că a urmărit, prin conduita sa, lipsirea plângerii de obiect. Potrivit materialelor cauzei, adresarea a fost repartizată procurorului la 18.04.2025, aceeași dată la care a fost întocmit și expediat rechizitoriul, iar trimiterea cauzei în instanță a fost realizată în cadrul procedurii de urmărire penală. Materialele nu conțin date care să demonstreze că procurorul a dispus ori a putut controla momentul expedierii cauzei în instanță în scopul evitării examinării plângerii. Prin urmare, simpla succesiune a celor două evenimente – depunerea plângerii anterior trimiterii cauzei în instanță și repartizarea acesteia la 18.04.2025 – nu permite, în lipsa altor probe, concluzia că neexaminarea acesteia până la momentul expedierii cauzei a fost rezultatul unei conduite intenționate sau grav neglijente a procurorului.

40. La data răspunsului, solicitarea de preluare a unei cauze din gestiunea organului care efectua urmărirea penală trebuia raportată la faptul că dosarul fusese deja transmis instanței pentru judecare. Răspunsul a explicat această schimbare și a indicat instanța drept autoritatea căreia urmau să-i fie adresate obiecțiile privind acuzația. Astfel, afirmația că procurorul nu a oferit niciun motiv pentru soluția comunicată este infirmată de conținutul scrisorii. Trimiterea la competența instanței nu este utilizată aici pentru a înlătura analiza disciplinară a modului de gestionare a plângerii.

41. Plângerea din 15.04.2025, adresată Procuraturii Generale, conținea argumente din actul de învinuire privind pretinsa lipsă a actelor de violență, interpretarea înregistrării video, deteriorarea hainelor și neclaritatea acuzației. În acest sens, verificarea de către Consiliul Superior al Procurorilor a conduitei procurorului Inga Furtună nu presupune stabilirea adevărului acestor susțineri ori reevaluarea probelor pentru a decide asupra vinovăției penale a contestatoarei.

42. În ceea ce privește neemiterea unei ordonanțe, trimiterea contestatoarei la art. 274 din Codul de procedură penală nu corespunde obiectului plângerii, care privea o urmărire penală deja pornită și o învinuire deja înaintată. Această normă reglementează pornirea urmăririi penale. Reproșul privind forma actului trebuie examinat prin raportare la natura solicitărilor și la regulile de soluționare a cererilor și plângerilor procesuale, inclusiv art. 247 din același Cod, fără a respinge critica numai pentru indicarea unui articol necorespunzător.

43. Scrisoarea din 25.04.2025 identifică cauza penală, împrejurarea care a determinat răspunsul și autoritatea considerată competentă să examineze obiecțiile privind învinuirea. Din perspectiva disciplinară, alegerea acestei forme de răspuns trebuie apreciată în contextul schimbării etapei procesuale și al explicației efectiv oferite. Chiar dacă se discută necesitatea unei ordonanțe distincte, neutilizarea acestei forme nu dovedește singură că procurorul a urmărit împiedicarea contestării sau a manifestat o lipsă de diligență de gravitatea cerută de art. 38¹ din Legea nr. 3/2016.

44. Invocarea dreptului la apărare și a accesului la un remediu efectiv impune examinarea consecinței concrete atribuite răspunsului. În materialele cauzei nu este identificată o cerere respinsă ca tardivă, o probă devenită imposibil de prezentat ori un act prin care contestatoarei i-ar fi fost refuzată examinarea obiecțiilor din cauza conduitei procurorului Inga Furtună. Pretențiile față de nepreluarea dosarului de către Procuratura Generală nu demonstrează, prin ele însele, suprimarea unei căi de apărare.

45. Consiliul nu preia poziția din referința procurorului că simpla trimitere a dosarului în instanță exclude, prin definiție, orice încălcare a dreptului la un proces echitabil. O asemenea concluzie ar depăși obiectul prezentei examinări. Ceea ce se constată în această procedură este că actele examinate nu relevă o restrângere concretă a drepturilor contestatoarei, cauzată cu intenție ori din neglijență gravă de răspunsul analizat, or echitatea procesului penal în ansamblu nu este cronologie și comunicare. Aceste limite ale motivării sunt examinate în cadrul prezentei analizări. Menținerea soluției nu se întemeiază pe reproducerea formulei privind dezacordul cu actele procesuale, ci pe aprecierea distinctă a fiecărui reproș și a relevanței sale disciplinare.

46. Necesitatea unor verificări suplimentare trebuie raportată la o împrejurare care ar putea schimba soluția. Conținutul plângerii, data răspunsului, data poștală și

ordinea etapelor procesuale sunt documentate. Chiar luând în considerare comunicarea la 07.05.2025 și critica privind forma actului, circumstanțele descrise nu conturează o conduită intenționată ori grav neglijență care să justifice remiterea materialelor pentru verificarea fondului sesizării. Audierea părților ori reluarea verificărilor nu se impune numai pentru a reproduce pozițiile scrise deja prezentate.

47. Mențiunea din decizia Inspecției referitoare la o plângere repetată fără probe noi nu corespunde parcursului procedural descris și nu este reținută ca temei al prezentei soluții. Sesizarea din 15.05.2025 și contestațiile ulterioare constituie acte procedurale diferite. Exercițarea căii de contestare nu este condiționată de prezentarea unor probe noi, iar reiterarea unei critici obligă organul competent să o examineze în raport cu actul atacat.

48. Indicarea datei de 11.06.2024 în hotărârea Colegiului reprezintă o eroare materială, în contextul în care contestația vizează decizia din 30.05.2025, a fost semnată și expediată la 06.06.2025 și înregistrată la Consiliul Superior al Procurorilor la 09.06.2025. De asemenea, dosarul conține mesajul de expediere a deciziei Inspecției din 30.05.2025, astfel încât mențiunea Colegiului despre expedierea la 02.06.2025 nu este preluată drept unica dată a comunicării. Aceste neconcordanțe nu schimbă identificarea actului contestat și nici concluzia că prima contestație a fost depusă în termen.

49. Mențiunile „ședință publică” și „procedură scrisă” nu se exclud: prima privește caracterul ședinței organului colegial, iar cea de-a doua modalitatea examinării contestației fără citarea părților. Procedura scrisă este prevăzută de pct. 88 din Regulamentul Colegiului pentru contestațiile împotriva respingerii sesizării ca vădit neîntemeiată. Notificarea expediată la 27.01.2026 confirmă această modalitate și acorda un termen pentru prezentarea materialelor, or audierea informației membrului-raportor nu echivalează cu audierea contradictorie a părților.

50. Raportând cadrul normativ aplicabil la circumstanțele stabilite, Consiliul reține că răspunsul a fost formulat după schimbarea etapei procesuale, a comunicat motivul nepreluării dosarului și a indicat autoritatea competentă pentru obiecțiile privind acuzația. Divergențele privind întinderea examinării și forma răspunsului, precum și intervalul de comunicare documentat, nu furnizează, în împrejurările acestei cauze, elementele necesare pentru imputarea abaterilor prevăzute la art. 38 lit. a) și b), coroborat cu art. 36 alin. (2) și art. 38¹ din Legea nr. 3/2016.

51. Consiliul reexaminează cauza fără a se limita la temeiurile și motivele contestației. Din perspectiva calificărilor invocate, Consiliul observă că art. 38 lit. d) din Legea nr. 3/2016 privește împiedicarea intenționată a activității Inspecției procurorilor, conduită care nu este descrisă în sesizare. Reproșul privind drepturile fundamentale a fost verificat și prin prisma art. 38 lit. e¹), însă actele și consecințele invocate nu conturează încălcarea imputabilă prevăzută de această normă. Analiza nu se limitează astfel la denumirea dată faptelor de contestatoare.

52. În raport cu etapa verificării prealabile, aceste constatări justifică menținerea soluției adoptate în temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016, întrucât prin prezenta hotărâre nu se aplică o sancțiune și nu se soluționează vinovăția penală a Alionei Palamari. Respingerea contestației se întemeiază pe analiza conduitei concrete a procurorului, fără a transforma independența procesuală într-o excludere generală a răspunderii disciplinare.

53. În consecință, motivele contestației nu justifică anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-23/2026 din 13.03.2026 și reluarea verificărilor. Pentru considerentele proprii expuse mai sus, Consiliul dispune

respingerea contestației Alionei Palamari și menținerea hotărârii contestate, prin care a fost menținută decizia Inspecției procurorilor din 30.05.2025.

Pornind de la considerentele expuse, în urma exprimării votului de către membrii Consiliului prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro” admitterii contestației și 8 voturi „contra” admitterii contestației, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 79 și art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Aliona Palamari, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-23/2026 din 13.03.2026.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, în rubrica *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ